

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2886/2022
08.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Субић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Миленко Тодоресков, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Милан Станчић Уча“ из Кумана, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2489/22 од 08.06.2022. године, у седници одржаној 08.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2489/22 од 08.06.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2489/22 од 08.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бечеју, Судска јединица у Новом Бечеју П1 85/21 од 11.03.2022. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име накнаде штете због неувећања коефицијента за обрачун зараде у периоду од 01.04.2018. године до 28.02.2021. године исплати износ од 121.460,34 динара са законском затезном каматом од 27.04.2021. године, па до коначне исплате, као и износ од 26.818,48 динара на име посебно обрачунате законске затезне камате до 26.04.2021. године, као и да за тужиљу уплати припадајуће доприносе за обавезно социјално осигурање у висини према обрачуну надлежних служби и то доприносе за пензијско и инвалидско осигурање код Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала Нови Бечеј, доприносе за здравствено осигурање код Републичког фонда за здравствено осигурање, Филијала Нови Бечеј и доприноса за случај незапослености код Националне службе за запошљавање, Филијала Нови Бечеј, а у висини на дан уплате према Закону о доприносима за обавезно социјално осигурање. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади парничне трошкове у износу од

96.229,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2489/22 од 08.06.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Бечеју, Судска јединица у Новом Бечеју П1 85/21 од 11.03.2022. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучује применом одредбе члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 87/18), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о којој је одлучено побијаном пресудом је исплата на име увећане плате за рад са ученицима са посебним потребама. О овом праву тужиље и висини тражене накнаде, нижестепени судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда о примени Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник РС“ бр. 44/01 ... 95/18) у предметима са правним основом и чињеничним стањем као у овој правној ствари, из којих разлога у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Стога, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, те је Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, у овој врсти спора, дозвољеност ревизије се цени на основу члана 403. став 3. Закона парничном поступку, којом је прописано да ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 24.05.2021. године, ради накнаде штете, а побијана вредност предмета спора је 121.460,34 динара.

С обзиром на то да се у овом случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора која се ревизијом

побија очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија тужене недозвољена.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**